

дѣния. Тогава вече французския дворъ заповѣдалъ на Тюренна отново да се върне въ Германия и да се съедини съ шведитѣ. Тюреннъ веднага и бързо тръгналъ къмъ Майнцъ, по пѣтя деблокиралъ Франкенталъ, взелъ обратно замъка Фалкенщайнъ, прѣминалъ въ Оппенхаймъ прѣзъ Рейнъ по

мостъ на кораби и въ януарий 1648 година се расположилъ на широки квартири въ хессенъ-дармщадтскитѣ владѣния. Но тъй като за шведитѣ било потребно време за да се укомплектуватъ, ремонтиратъ и устроятъ, както трѣбвало, то Тюреннъ отстѣпилъ временно къмъ Шрасбургъ.

§ 6.

Похода въ 1648 година.

Като получилъ най послѣ отъ Врангеля извѣстие, че той е готовъ да се съедини съ французитѣ на дѣсната страна на Рейнъ, Тюреннъ въ февруарий прѣминалъ тѣзи рѣка въ Майнцъ и се съединилъ съ Врангеля въ Франкония. Французитѣ имали 4.000 пѣхота, 4.000 конница и 20 топа, шведитѣ отъ 4 до 5.000 пѣхота и отъ 8 до 9.000 конница, а заедно отъ 8 до 9.000 пѣхота, отъ 12 до 13.000 конница, всичко отъ 20 до 22.000 войски и около 40—50 топа (ето колко слаби били двѣтѣ съединени армии, французската и шведската, но силата имъ се заключавала — въ тѣхнитѣ прѣдводители). Тюреннъ, който билъ обявилъ вече писмено на баварския курфюрстъ, че той ще дѣйствува противъ него, не като съюзникъ, а като неприятелъ на Франция, прѣминалъ съ Врангеля прѣзъ Майнъ и тръгналъ слѣдъ императорско-баварската армия, която отстѣпвала къмъ Дунава и най послѣ се расположила на лагеръ подъ Инголщадтъ. Между Тюренна и Врангеля възникнало несъгласие въ мнѣнията, което ни най малко обаче не нарушило взаимнитѣ имъ, приятелски отношения. Имено Врангель искалъ да отиде въ горний Пфалцъ, а Тюреннъ искалъ да не се отдалечава много отъ Швабия, отъ която можалъ надѣжно да получава храна, тогазъ когато Пфалцъ билъ разоренъ. Вслѣдствие на това

Тюреннъ тръгналъ за Франкония и бамбергското епископство, като глѣдалъ да не се отдалечава отъ шведитѣ, понеже прѣдвидѣлъ, че тѣ не ще можатъ сами да стигнатъ до Бохемия. Дѣйствително, Врангель наскоро се сближилъ съ Тюренна и най послѣ отново се съединилъ съ него при Ротенбургъ на рѣка Тауберъ. Слѣдъ това и двамата тръгнали за Вюртембергъ и расположили войскитѣ си на широки и добри квартири въ Рейтлингенъ и Геппингенъ. Слѣдъ три седмици, като се научили, че неприятелската армия се намирала въ околноститѣ на Улмъ, тѣ тръгнали за тамъ. До като се движили, неприятелската армия се расположила между Лауингенъ и Аугсбургъ, при Цусмархаузенъ, на 2—3 мили (14—21 версти) отъ Дунава. Тогава Тюреннъ и Врангель тръгнали право къмъ Лауингенъ, съ 3.000 души конница направили скрита рекогносцировка на дѣсната страна на Дунава до Цусмархаузенъ, видѣли, че неприятелската армия била расположена съвсѣмъ безгрижно, като пуснала конетѣ си на трѣва, безъ да тури прѣдни постове и даже безъ да испрати разѣзди. Разбира се, тѣ рѣшили веднага да я атакуютъ изненадано за което: 3-хилjadната конница оттѣглили назадъ, а на двѣтѣ армии заповѣдали да тръгнатъ на прѣдъ. На 7 май, въ 2 ч. сл. полунощъ, тѣ пристигнали и, на чело съ французската пѣхота, про-